

Rytierskosť – katolícke riešenie toxickej maskulinity

John Horvat II.

9. mája 2020 ✝ Spoločnosť

„Toxická mužskosť“ je jedným z módnych výrazov, ktoré sú zámerne nejasné a emotívne, aby v spoločnosti spôsobovali zmätok. Kedysi bol tento termín známy iba na katedrách ženských štúdií, potom však utiekol z klietky a teraz sa zdá, že je všade. V dobe #MeToo (kampaň proti sexuálnemu zneužívaniu) môže každý tvrdiť o sebe, že je obeťou toxickej maskulinity.

Toxická mužskosť je z väčšej časti opisom toho, čím sa stali moderní muži. Nemalo by to nikoho prekvapiť. Táto predstava o mužskosti naozaj *je* toxická.

Sexuálna revolúcia vytvorila, kultivovala a vychovala muža-netvora. Celá kultúra sa podieľala na tom, aby sa títo muži chovali tak, ako to dnes mnohí robia. Médiá oslavovali zničenie tradičných predstáv o tom, aký by mal byť muž. Výsledkom tohto úsilia je jedno strelené zmätené stvorenie. Tvorcovia takéhoto Frankensteinov sa však teraz obrátili proti nemu, odsudzujú ho a na krk mu zavesili tabuľku s nápisom načmáraným v svetloružovej farbe: „toxická mužskosť“.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Vytvorenie muža-netvora

Médiá, zábavný priemysel i akademická obec predkladajú verejnosti obraz muža-netvora, hoci práve ony usilovne vytvárali predstavu, aký má byť muž, najmä mladý. Práve vďaka nim mnoho dnešných mužov zahodilo zábrany spojené s tradičným mužským správaním a akceptovali hriešny život promiskuity, neviazanosti a protirečenia.

Tento mužský vzor je na míle vzdialený od tradičnej predstavy o rodine. Je sexuálne aktívny v hypersexualizovanom svete, ktorý nadšene podporuje akýkoľvek konsenzuálny vzťah bez následkov. Je súčasťou kultúry „sex na jednu noc“ zameranej na uspokojovanie najnižších inštinktov a odmieta pohlavnú čistotu.

Tento mužský vzor si nerobí starosti so zodpovednosťou, a už vôbec nie voči rodine. Je nezrelý, infantilný, zameraný len na vlastné potešenie. Je egocentrický, vyhľadáva lacné vzrušenie a riziká, ktoré

uspokojá jeho prízemné túžby. Je stredobodom svojho malého sveta, ktorý sa často obmedzuje na izbu v suteréne u rodičov. Spája v sebe neviazanosť a nestálosť. Podlieha rozmarom. Muž-monštrum je plytký v názoroch, brutálny v správaní a násilný v návykoch (a videohrách).

Feministické ideologičky tento mužský model ešte skomplikovali. Trvajú na tom, že aj alfa samci musia vyjadrovať svoje emócie a pocity. Takíto muži-netvori sú potom označovaní ako menej nebezpeční netvori. Nemajú sa ostýchať mať strach.

Skrachovaný model

Preto by nikoho nemalo prekvapovať, že výsledok tohto protirečivého mužského modelu je katastrofálny. Svet súčasného muža je chaotický. Muži sa najviac dopúšťajú násilných činov, najviac je ich vo väzniciach a najčastejšie užívajú návykové látky. Muži podliehajú depresiám a páchajú samovraždu. Je jasné, že tento model mužskosti mužov zabíja. Je toxický.

Inak tomu ani nemôže byť. Muži v dnešnom svete prijímajú vzájomne protikladné signály. Najprv im kážu, že ich testosterónom nabité telá musia v sebe potláčať agresivitu. Sú podnecovaní, aby boli sexuálne aktívni, potom ich však obviňujú, že sú dravci. Stručne povedané – potrebujú byť opravdivými mužmi, ale sú poučovaní, že musia byť padavkami. Toto preprogramovanie mužov bolo zúfalo neúspešné. Feministky však nie sú spokojné s touto karikatúrou muža a teraz vyhlasujú, že je načas úplne odpísať mužskosť ako „toxickú“.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Muž je produkt sociálnych konštrukcií

Novým cieľom je eliminovanie toxické maskulinity. Jeho cieľom nie je urobiť mužov o niečo lepších, či iných. Cieľom je zmeniť muža spochybnením jeho prirodzenosti. S tým ide ruka v ruke ignorovanie do očí bijúcich rozdielov medzi mužmi a ženami.

Nová rodová polícia vyhlasuje, že všetky koncepcie človeka sú iba svojvoľnými sociálnymi konštruktmi, ktorých sa treba zbaviť. Preto akékoľvek štruktúry, ktoré posilňujú tradičné mužské roly či monštrá, ktoré vytvorili, treba nemilosrdne eliminovať, a to už od detstva až do staroby. Žiadne hranie sa na vojakov. Žiadne násilné športy. Nič, čo by naznačovalo mužskú odlišnosť.

Americká psychologická asociácia napríklad vydala smernice, aby pomohla mužom a chlapcom vyrovnáť sa s „tradičnou ideológiou maskulinity“, ktorá vraj bráni ich úplnému rozvoju. Musia zmeniť všetky mužské stereotypy a nesmú byť tým, čím sú.

Dve najničivejšie slová

„Dve najničivejšie slová, ktoré často počuje každý chlapec, sú: „buď chlap“, hovorí autor Joe Ehrmann, bývalý futbalový tréner, ktorý spochybňuje tradičné predstavy o mužskosti. Dekonstruovaný muž teda vôbec nesmie byť tvrdý či agresívny. Musí byť emocionálny. Muži mali vždy tendenciu navonok prejavovať bolesť a stres, zatiaľ čo ženy ich internalizovali. Teraz sa musia vytvárať tzv. *safe spaces* (bezpečné priestory), v ktorých sa muži môžu učiť vysporiadať sa so svojimi vnútornými pocitmi.

Nie je úplne jasné, ako bude vyzeráť tento nový ne-muž. Treba však pripustiť, že „detoxikovaný“ muž bude veľmi pripomínať ženu.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Dekonstruovaný genderový vesmír

Konečným cieľom však nie je dosiahnuť, aby boli muži zženštení. Dekonstruovaný vesmír genderu si praje mať **postmoderný svet, v ktorom nič nie je definované**. Je to vlastnoručne stvorený svet androgénnej reality. Zahŕňa úplnú utopickú slobodu, pri ktorej si jednotlivec môže sám zvoliť svoj „gender“.

Na to je však potrebné zničiť všetky sociálne konštrukcie a naratívy – mužské i ženské a nahradiť ich individuálnymi konštrukciami podľa vlastného výberu (preferovaného osobného zámeny) alebo nálady. Ľudia si môžu zvoliť byť čímkoľvek, samozrejme okrem tradičného muža alebo ženy, ktorý zodpovedá realite.

Odstránenie toxickkej maskulinity bude teda toxické, pretože sa otvorí temný pekelný svet androgénnej fantázie, ktorý nebude tolerovať nijakú opozíciu. Bude tyranský a bude prenasledovať všetko, čo je pravdivé, dobré a krásne.

Cirkev ponúka rytierstvo

Problém toxickkej maskulinity nie je nový. Keď muži podľahnú svojim vášňam, vždy to vytvára toxické situácie divočstva a barbarstva. To, čo je nové, sú hlbiny hriechu, do ktorých postmodernita vŕha mužov. Nové riešenia nielenže sú proti ich prirodzenosti, ale ju aj ničia.

Bola to práve Cirkev, ktorá krotila ľudské vášne a mužom predložila vzory, ktoré ich pozdvihli do nepredstaviteľných výšok. Cirkev ponúkla mužom ideál rytierstva, pre ktorý majú premáhať svoje vášne. Tento ideál uchvátil a dodnes uchvacuje fantáziu nespočetných mužov. Cirkev navyše k tomu poskytuje sviatosti, čiže prostriedky milosti, ktoré praktizovanie týchto vysokých ideálov robia možným.

Prvýkrát v histórii byť mužom znamenalo obdivovať čnosti ako je milosrdenstvo, odvaha, udatnosť, pohlavná čistota, čestnosť, ochrana slabých a chudobných, a usilovať sa ich dosiahnuť. Byť mužom znamenalo mať postoj jemnosti a láskavosti voči všetkým ženám, čo staroveký pohanský svet nepoznal, a k ženám sa choval ako k majetku. Priniesla pojem cti, služby a odriekania až po obetovanie svojho života.

Rytierstvo bolo pre mužskosť nesmierne obohacujúce. Naučilo mužov rozšíriť svoju mužskosť a stať sa katolíckymi džentlmenmi. Vec mužskosti by dnes veľa získala, ak by si postavila latku vysoko a akceptovala ideál rytierskosti.

Latku treba postaviť vysoko, najmä pre „generáciu Y“ (narodenú v rokoch 1985 – 1995), ktorá **túži po takýchto výzvach.** Dnešným problémom nie je toxická mužskosť, ktorá nastavuje latku stále nižšie a nižšie, ale **toxická postmodernita, v ktorej latka vôbec neexistuje.**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/rytierskost-katolicke-riesenie-toxickej-maskulinity/>